

טורן סאלט צפירה
319145

בן נדרה וסולימן

נולד ב- יי' תשרי תרצ"ט 5.10.1938

התגייס לצה"ל במאי 1955

שרת בגדוד 'הבוקעים' הראשון (51)

נפל ב- כ"ד סיון תשט"ו 14.6.1955

בעת שירותו הצבאי.

צפירה, מאלם

בן סולימן ונורה. נולד ביום כיפור תרצ"ט (5.10.1938) בעיר חרוא שבתימן. עלה לארץ בשנת 1949. בחמש שנות חייו האחרונות התגורר בקיבוצים שונים ולמד במוסדות נוער שונים. השתיך לתנועת "הנוער העובד" וגם לגדרני. נהג בטרקטור ובימי שהותו בכפר בלום (בשםו החדש הדרון האחרון לפני ג'וסו) למד והשתלם במכונאות. גויס לצה"ל במאי 1955, ובחודש שלאחריו, ביום כ"ד בסיוון תשט"ו (14.6.1955) נפטר והובא למנוחות-עולםם בבית הקברות הצבאי בקרית-שלום.

קייז גלויות

קשיי תקשורת

לחטיבת "גולני" בראשית
שנות החמישים היו קשיים
רבים, שבאו לידי ביטוי בולט
בקרב על תל אל-מויטה.

לדעת הוועדה, התקשו
חילוי היחידה לייצור
תקשרות בעת הקרב וזאת
בגלל הריבוי בשפות הדיבור
(רק 10 אחוזים מן החיילים
היו יידי הארץ ומערב
אירופה).

רמת החילים – כך טענה
הועדה – לא הייתה גבוהה גם
מן שחקם לא שלימיו את
إيمانיהם (לרבות אימון
הפרט), והטוביים מביניהם היו
אליה שנפגו ראשוני,
בפועל תל אל-מויטה.

ותיקי מלחת העצמאות החלו משתחררים, ואת
מקומם תפכו מתגייסים צעירים מבני העיליה החדר
שה. היילס אלה – אף שהיתה להם זיקה ענוקה
למולדת ולעיר האומה – באו לחטיבת לא ערבי
משמעות ומוראל, ולא היכרות עם תנאי
הארץ וสภาพה. בפי החטיבה ניצבו בעית חברתיות
קשה נוספת לעומס התפקידים הבטוחוניים.

יהיה צריך ללמד את החילים החדשניים עברית,
להקנות להם עריכים ולסייע בהשתלבותם במערך
הבטחוני של המדינה. כן היה על מפקדי החטיבה
לאמן את חיליה ולנבש את היחידות, כדי שתוככי
לונה להשתלב בתפקידי ההגנה על הנמלות, סיורים
ופעלות מען נגד מעשי החקופנות של העربים.
תקופה זו הייתה תקופה מעבר לחטיבת "גולני".

אשר לוחמיה עסקו בתפקידי הנגה, אבטחה ותפקיד
דים אחרים. בכלל היו אלה שנים קשות למדינת
ישראל. העליה ההמונייה בראשית שנות ה-50 הציע
בה בעיות קשות של קליטה כלכלית וחברתית,
בעיות הקשורות בהתיישבות בקנה מידה נרחב
ובבעיות הקשורות במעבר המוני של עלומים ממקצתו
עות בלתי יציריים לכפר ולהעשרה.

בראשית 1950 הוקמו בארץ המערבות הראשו
נות, שהטביעו את חותמן על נוף הארץ במחצית
הראשונה של שנות ה-50. מיקומן של המערבות
נקבע על סוד אפשרויות התעסוקה, ולפיכך הוח
לט על פיוון בכל חלקי הארץ – ממטולה בצפון
עד לירוחם בדרום. מיספן של המערבות הגיע
לכדי 120, ורבים מחיליה החדשניים של חטיבת
"גולני" המתחדשת באו מקרב המערבות.

הו בעיות קשות ב"גולני" של אותן ימים: אי
ידיעת השפה העברית, בעיות של נפקדים ועריקים,
בעיות של שימוש בסמים, בעיות של חוסר
קומוינציפיה ובבעיות סعد חמורות ביותר. ואולם
העבודה השילוחית שביבעו מפקדי החטיבה, ברוי
בשם ותיק תש"ת, עשתה את שלה. נוצר קשר אישי
עם החיל, והוא החל להאמין במפקד שלו, ראה בו
חבר ושיתף אותו בבעיותו.

תיק מפקד החטיבה של אותם ימים מלא בעש
רות ומאות מכתבי חיילים משוחררים, שמרו על
קשר עם מפקדיהם, כתבו להם בעירות וצוצה
ועומסת. שניiat כיצד הם מסתדרים באזוחות,
ובמיקרים לא מעטים אף ביקשו את עורת המג"ד
או המג"ט בניסיון להתקבל למקומות עבודה.

נס את פעולותיה הצבאית של "גולני" בראשית
שנות ה-50 צריך להבין דרך הירחות מעמיקה של
אותה תקופה. קליטת העיליה ומיוגה בתרבויות
ובחברה הישראלית תוך הקיימות בסיס כלכלי לעו
לה, היו את עיקר המאמצים ותבשו השעט מירב
הפטוניציאל של המדינה. הצבא והחברה הקפּ ששל
מלחת העצמאות פרוק, ואת מקומו תפס צבא
סדיר קטנרייך ומעריך מילאים וחביהיקף, שעלו
הושתת עיקר כוחו של צה"ל.

המשמעות הצבאית שהוטלו בתקופה זו על
חטיבת "גולני" כללו תפקיד ישמריה, אבטחה ופע"ר
ROL. גדור "גדור" החזק את גבול הצפון, אך מוכן
שלא הייתה זו תפיסת קו במושגים המודרניים היום.
חוליות קטנות של חילוי הנדור התפרסו במקומות
רגישים בגבול הצפון והפנו נוכחות. אם למשל,
הוא מתחכחות עבדות ביישוב החולה והוטל על
"גולני" לאבטחה את האיזור, הייתה נשלחת כיתה
עם הנשק הכיתתי שלה, ובמקרה הטוב יותר, היו
מוסיפים לקבוצת החיילים גם מקלע ביוני. כך
הוחזק קו הצפון. השקט בקו הגבול עם סוריה לא
ארך ומן רב.

הנוף האנושי של "גולני"

על הנוף האנושי של חטיבת "גולני" באותו ימים, מספר נחום גולן, מפקד החטיבה, במהלך מלחמת יום העצמאות: "נסيون מאורעות 39-1936 בעמקים ובגליל, והtagבשותה של שכבת

פעילים בהגנה ואנשי משמר, קורסים ובנים ושונאים אשר הקיפו את אנשי היישובים והנוער – הביאו לחטיבה שכבות המעוותת במסורת ארגון ה"הגנה" ובערכיו.

אליהם הצטרפו יחידות מגויסות של חיל נוטרים, בני ערים ומושבות, אשר קיימו בעת ההיא את שנות השירות הלאומי שלהם, ועל אלה נספו מאנשי היישובים ובניהם, אשר לחמו במסגרת הצבא הבריטי במלחמות העולם השנייה, וראו

בשירותם שליחות 'הגנתית' מובהקת... רבות מפעילות החטיבה בוצעו תחיליה תוך גiros זמני של אנשי היישובים לצורך פעולה בודדת זו או אחרת. הדבר בא מתוך

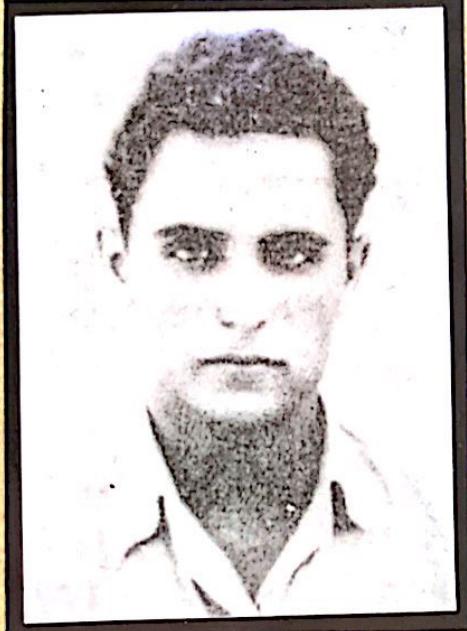
שהמסגרת של חיל הגיס המלא לא הספיקה עדין, והאנשים נקבעו לפעולה ישירה מעבודתם. כשלגומו – חזרו למשקם, לעבודות יומם.

"גם הסגל הפיקודי של החטיבה על מה מקרוב אנשי ההתיישבות שבמרחבי, והוא שהטיבע את צביונו המובהק על החטיבה ואורח חייה והשפיע על הרוח והאווירה המיעוחדים, אשר צינו אותה בתקופת מלחמת השחרור

ואף לאחריה, וכך היוו החטיבה, מרחוב העמקים והגליל על יישובי, בימים הראשונים למלחמה – גוף אחד."

ת.ג.צ.ב.ה צפירה סאלם 1938-1955

"...ונטהו זרק מהוכחה אזאו כחימ' צעה לאט זעם הצעק הטעקה ג'זתל".

מפקדו

תת אלוף (מיל.)
שדמי יששכר (ישכיה)

1955–1954 מפקד חטיבת "גולני"

ישכיה שדמי, בנו של אל"ם נחום שדמי – איש אירגון ה"הנפה", נולד בשנת 1923 בישראל. התגייס לפלי"ם ובסגנונו נשלח להקים את יחידת "משמר החופים" של איזור השומרון.

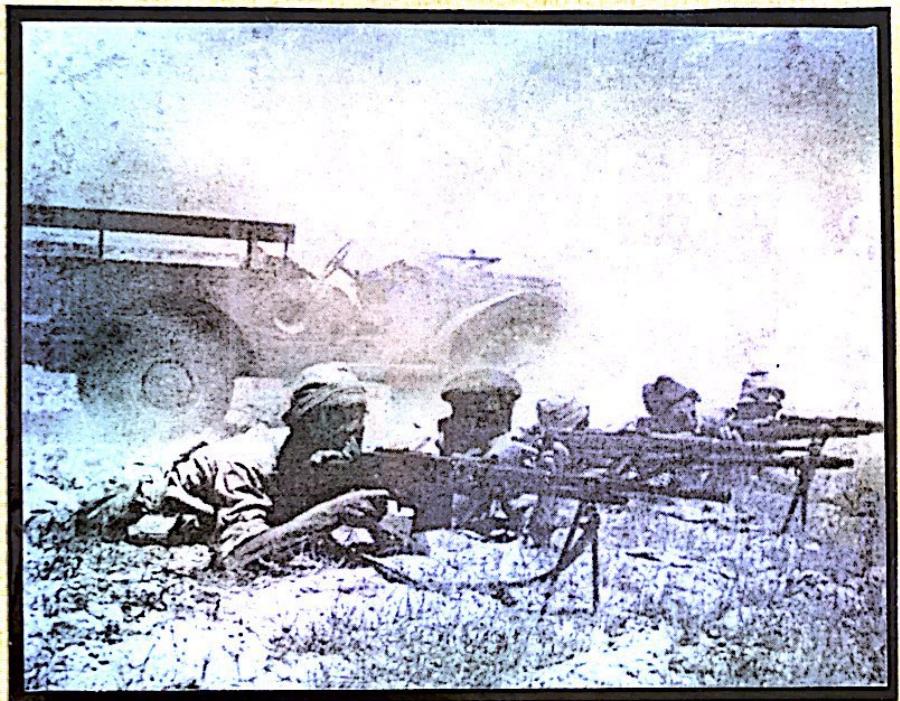
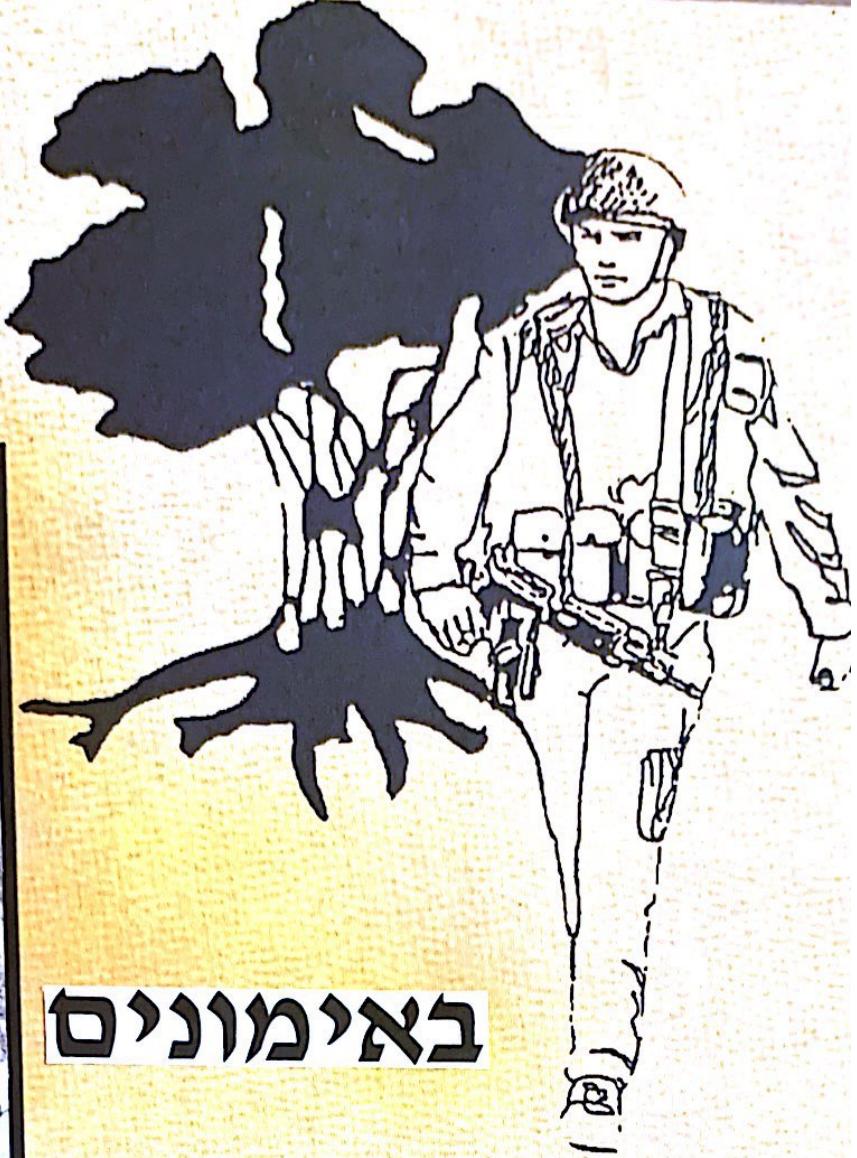
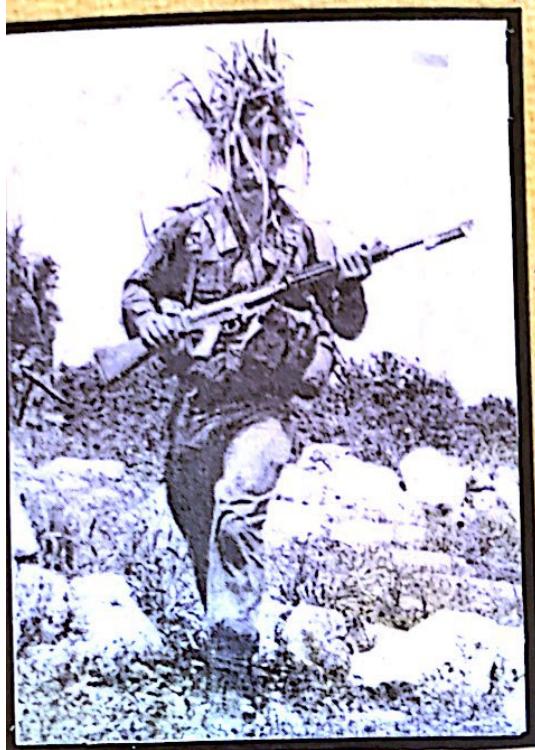
את מלחמת העצמאות החל כמפקד פלוגה במבצע "נחשון", ומואוחר יותר שימש סגן מפקד הנגד החמושי של חטיבת "הרآل". פיקד על הנגד השבעי בחטיבת "הנגב" של הפלמ"ח. היה מפקדייו הראשונים של בית הספר לקדושים של צה"ל, אשר הוקם סמוך לסיום מלחמת העצמאות.

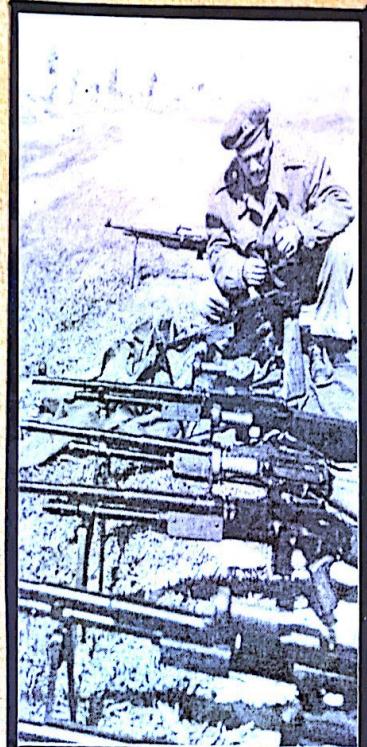
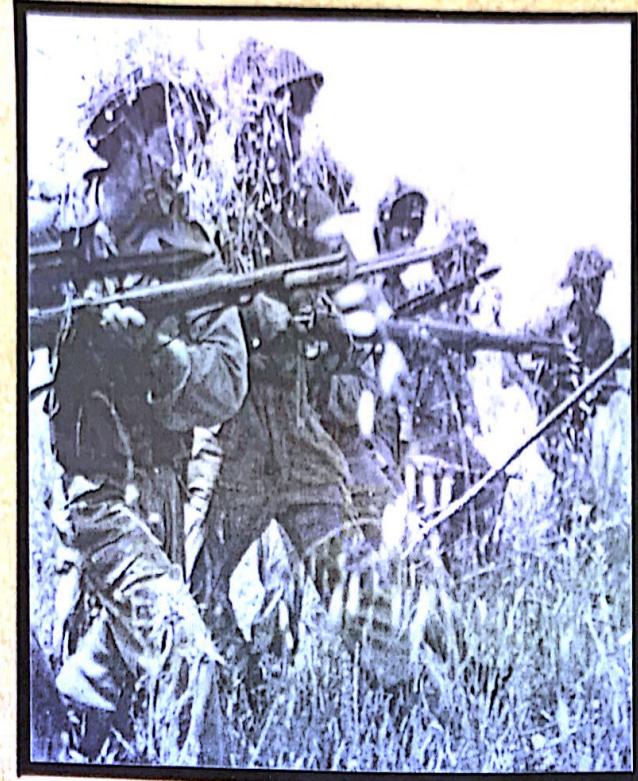
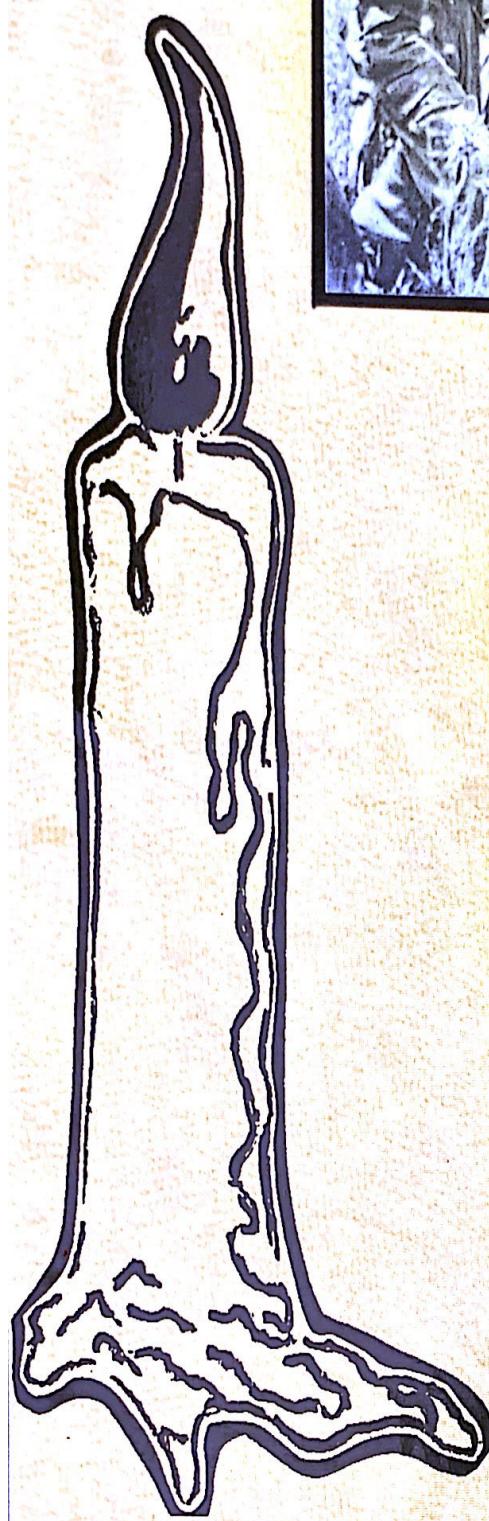
בשנת 1952 מונה למפקד פיקוד ההדרכה ואחר כך למפקד חטיבת "גולני" ולעוזר ראש מה"ד במטה"ל לתורת חיל הרגלים.

במערכת סיי שימש כמפקד חטיבת איזור המרכז, אשר פעלה באיזור כפר-קאסם, שם אירעה התဏנות בין חיליז' צה"ל לאנשי הכפר. נשפט בבית הדין הצבאי בגין ליקוי של גזרה על ביצוע עוזר אלם וכמה מכל אשמה הקשורה לטבח. השתחרר מצה"ל הקבע בשנת 1962.

בפיז'ן מלחמת ששת הימים הctrף לחטיבת שריון חדשה, שהצטרפה לאונדת האלוף אברהם יפה. בסיום מלחמת ששת הימים מונה לתפקיד בכיר בפיקוד הצפון. במלחמת יום הכיפורים שירת כעוזר פיקוד הצפון. ישכיה שדמי נפטר בשנת 1990.

בהתפקידו האחרון ה"פתחלן". כשליחים מונה לתפקיד בכיר.

הַנְּסִיבָה הַקְּטָן - פָּגַשְׁתִּי אֹתוֹ בְּלֵב הַמְּדָבָר.
יְפֵיה שֶׁקְּיֻעַת-שְׁמַשׁ לְלֵב עַצְוֹב.

עֲזִיזִיתִי לוּ עַז וְכַבְשָׂה עַל נְזִיר,
וְהַוָּא הַכְּטִיחָה לִי שְׁיַשְׁוֹב.

הַנְּסִיבָה הַקְּטָן מִפְלוֹגָה בָּבָרָה
לֹא יָרָאָה עַלְדָּה פְּכַשָּׁה שְׁאוֹכָלָת פְּרָח.

כָּל שְׁוֹשָׁנוֹ הִם קֹזְצִים פָּעַת
וְלִיבָּנוֹ הַקְּטָן יְקַפָּא פְּקָרָח.

וְאָמָר אֵי-פָּעַם פְּגִיעָה לְכָאן
תִּדְעָוָה, שְׁפָאוֹן הוּא חַרְשָׁ צַנְחָה.

קוֹל הַנְּפִילָה מַעֲזָלָם לֹא גַּשְׁמָע
בְּגַלְל מַחְול חַרְגָּה.

וְהַזָּה אָמַר וְזֹכִיר שֶׁם יֵלֶךְ קָטָן
שְׁפָנִיּוֹ שְׂוֹתְקָוֹת וְשִׁיעָר לֹז זָהָב,

תִּלְעָוָה שְׁזָה הוּא - הַוּשִׁיטָוָה לֹז זָהָב
וְלֹטָפָו אֶת אַבְקָה-הַמְּדָבָר מַעֲינִיּוֹ.

חַסְדָּקָטָן עִימִּי תְּעַשָּׂו:
כְּתַבְוּ נָא מָהָר לְקָל אַמְּהוֹתִינוּ,

הַנְּסִיבָה הַקָּטָן הַגָּה חַזְר אַלְיָנוּ.
הַנְּסִיבָה הַקָּטָן מַפְלוֹגָה בָּבָ

לֹא יִרְאָה עוֹד פְּבָשָׂה שָׁאוֹכָלָת פְּרָח:
כָּל שְׁוֹשְׁנִיּוֹ מַתִּינְפָּחוֹת פְּעַת,
פִּי לִיבָּו הַקָּטָן קָפָא פְּקָרָח.